

Safareig

Cobla del dia

Tornem tení altra vegada
Sant Farriol, Sant Rafel,
la Mare de Déu del Carme
torna tení el seu carrer;
i si badem una mica
—per millor prendre'ns el pel—
ben segur que ens encolomen
un carrer a Sant Mamet!

Que de tot els veig capassos
aquests de l'Ajuntament!

No les claveu gaire fortes
les plaques d'aquests carrers!
no les claveu gaire fortes
que aviat les mudarem
tornant-hi les que hi havia
que els sants prou bé estan al cel,
al costat de Déu lo Pare
i l'arcàngel Sant Miquel!

No les claveu gaire fortes
que aviat les mudarem!

Que si sabeu treure plaques
nosaltres en sabem més
i el jorn que la mosca ens piqui
no deixarem sant pels carrers,
posant-hi el nom d'aquells homes
que us han fet tremolar més
i us posen pell de gallina
només que els anomenem.

Ai quin panxó de riure
el dia que governem!

Marbristes prepareu marbre
pel pròxim Ajuntament,
que haureu de fer unes plaques
a Proudhon, Lenin, a Ferrer,
a Morral i a Kropotkine,
a Trotzky, Marx i Engels,
i perquè «El Deber» rabüü
—valga'ns Sant Marc, Santa Creu!—
som capassos de posar-hi
fins el mateix Llucifer!

Ave Maria Puríssima
quins pecatassos de fer!

Ai pobret de Sant Esteve!
beneït de Sant Rafel!
i tu, capità de lladres
de Sant Farriol, tan llest,
que després de fer de «gangster»
encara et vas guanyà el Cel,
ja podeu fer les maletes
pel dia que governem...

Si les dretes us hi volen,
nosaltres no us hi volem!

LES ARTS

SALA VAYREDA

Pintures de Xavier Vinyoles

En Xavier Vinyoles cada any ens mostra la seva producció a la «Sala Vayreda». Aquest jove artista, deixeble de l'«Escola Superior de Paisatge» de la nostra ciutat, a través de les lluites i dificultats naturals existents en tot artista novell va imposant-se paulatinament sense violències, a voltes perjudicials, sinó d'una manera intel·ligent i esperançadora. Durant un temps vàrem poder veure en les seves obres influències extraordinàriament remarcades vers altres pintors locals, cosa natural i inevitable en la majoria dels joves pintors. Ultimament, però, les pintures de Xavier Vinyoles adquireixen el segell imprescindible d'un art característic, sobre tot en els paisatges de Bon Matí, en els quals hi juga una fauna de grisos ben ajustats, moltes vegades descuidats en els paisatges olotins.

L'exposició consta de 22 obres de les quals sobresurten «Matí de tardor», «Tardor», «Fonts d'Anglès», «Caldes» i «La penya», executades amb major facilitat de tècnica i d'una vigrositat que no sabem descobrir en les obres restants. En resum podem dir sense por d'equivocar-nos, que aquest jove artista continuarà superant-se fins arribar a adquirir una personalitat, puix que actualment ens ho demostra amb les teles ja remarcades, fent honor a l'«Escola Superior de Paisatge», el rendiment de la qual anirà accentuant-se gràcies a la manera intel·ligent d'ésser organitzades, junt amb un professorat de reconeguda solvència artística arreu de Catalunya.

Wonder Bar

l'espectacle fastuós que es projectarà demà al Teatre Principal, amb una impecable interpretació dels grans estels de la pantalla, Kay Francis, Al Jonson, Dolores del Rio, Ricardo Cortez i Dick Powell

Wonder Bar

CAMISERIA PUJOLAR

Jaquetes i brusons d'última novetat - Pullovers oberts, per a nen - Sueters per a nena i demés articles de la temporada.

Retalls de premsa

(Copiem de «La Ciutat d'Olot»)

«Com és sabut, a l'Ajuntament s'han rebut quatre instàncies que han estat favorablement complimentades, demanant el canvi de noms dels carrers Primer de Maig, 14 d'Abril, Josep M.ª de Garganta i Salvador Seguí. Les signatures que les avalen són les següents:

Carrer Primer de Maig

Joan Gassiot, Joan Tubert, Mateo Xaudiera, B. Plana, Gaspar Arqués, Antoni Obrador, B. Agustí i J. Canals.

Carrer Verge del Carme

R. Vergés, Joan Pujol, Joan Cos, Joan Colldecarrera per ordre del seu pare, Dolors Güell, Alfons Figueres, Josep Rebutent i Isidor Pujador.

Carrer Josep M.ª de Garganta

Jaume Subirana Sch. P. Rector, Antoni Xipell, Adela Torroella, Rafel Arau, Joan Teixidor i Marc Castells.

Carrer 14 d'Abril

Josep Salgueda, Joan Gassiot, J. Collellmir, Joan Puigdevall, Rafel Arau, Antoni Serra i Antoni Escudero.

Les esmentades instàncies són escrites totes quatre amb la mateixa màquina d'escriure i el redactat és exactament igual una de l'altra. Parlen en nom propi i de la major part de veïns i propietaris. Recolzen la seva posició en les instàncies presentades amb anterioritat. Esmenten la justícia, la llei, etc.

No sabem quina força poden tenir unes instàncies amb tan poques signatures. Pel que afecta a la representació que puguin ostentar les signatures recaptades en les instàncies primitives, caldria escatir-ho bé. A nosaltres ens consta que algunes persones que havien donat el seu nom la primera vegada, ara s'hi han negat. Un d'aquest casos és ben patent al carrer de Josep M.ª de Garganta. El Reverend Jaume Subirana, de les Escoles Pies, ens guardarà de mentir.»

* * *

«El lerroxisme, a casa nostra, mai no ha tingut cap caràcter tradicional. Al contrari: ha tingut el caràcter d'una influència exòtica. El republicanisme federalista sí que és tradicional a Catalunya. El republicanisme lerroxista no ho és, ni ho ha estat.

Existeix, perdura i augmenta ací el republicanisme catalanesc. Aquest és el tradicional. Pi i Margall té un monument a Barcelona. Hi tindrà mai un monument Lerroux?»

(Rovira i Virgili a «La Ciutat»)